

Η «καυτή πατάτα» στα χέρια των κομμάτων

Του Λεωνίδα Λουλουδη *

Η μεταρρύθμιση στην ανωτάτη εκπαίδευση έπρεπε να γίνει χθες. Τόσο επείγει! Ο νόμος του 1982 κατάργησε τη φεουδαλική έδρα και σύστησε το δημοκρατικό ενιαίο φορέα διδασκόντων. Τα οφέλη ήταν πολλά: Το διδακτικό προσωπικό ανανεώθηκε, η έρευνα αναπτύχθηκε, τα προγράμματα σπουδών εκσυγχρονίστηκαν. Όμως, και με την ευθύνη της ακαδημαϊκής κοινότητας, οι εξωτερικές προκλήσεις δεν αντιμετωπίστηκαν. Οι κυβερνήσεις επέβαλαν τη μαζική εισαγωγή φοιτητών, την πελατειακή γεωγραφική διασπορά νέων ιδρυμάτων, την «αναβάθμιση» των ΤΕΙ κ.τ.λ. καταργώντας, στην πράξη, την αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ και τη συμμετοχή τους στον εθνικό σχεδιασμό της ανωτάτης εκπαίδευσης. Εν τω μεταξύ, οι λεγόμενες δημοκρατικές κατακτήσεις εξελίχθηκαν σε φοιτητικές «διευκολύνσεις» για να μεταβάλουν τελικά την εκπαίδευση σε ανούσιο προαπαιτούμενο της κτήσης του τροπαίου-πτυχίου.

Οι παράπλευρες απώλειες αυτής της διαδρομής ήταν εξίσου δραματικές. Οι φοιτητικές παρατάξεις κατέληξαν αντιπροσωπείες κομμάτων, με τις δυναμικότερες να λεηλατούν ανενόχλητες, αν και μειοψηφικές, τη δημόσια περιουσία επιβάλλοντας εκβιαστικά την –υπό πτώχευση– «αριστερή» πολιτική τους.

Τι πρέπει να γίνει; Πρώτον, τουλάχιστον τα δύο κόμματα εξουσίας να συνειδητοποιήσουν ότι «πιάσαμε πάτο». Δεύτερον, να αποδεχτούν την αυταπόδεικτη αλήθεια ότι τα κατατεθειμένα κείμενα (υπουργείου, «Σοφών», πρυτάνεων καθώς και ό,τι άλλο έχει προκύψει στην πορεία) αποτελούν βάση συζήτησης. Αλλωστε, τα παραδείγματα προς μίμηση αφθονούν διεθνώς. Τρίτον, να τολμήσουν, έστω και μια φορά, να αντιμετωπίσουν από κοινού ένα μείζον εθνικό ζήτημα, του οποίου η καθυστέρηση ή αναβολή επίλυσης ισοδυναμεί με εγκληματική αμέλεια. Η «καυτή πατάτα» βρίσκεται στα χέρια τους.

* Ο Λ. Λουλούδης είναι αντιπρύτανης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθήνας.